

LÁ THƯ MỤC VỤ

Bài Đọc I tuần trước còn vang vọng đâu đây “...Ta đặt trước mặt các ngươi nước và lửa...sự sống và sự chết, sự lành và sự dữ...các ngươi thích thứ nào thì được thứ ấy.” Bài Đọc I tuần này lại kêu gọi cao hơn “Các ngươi phải thành thiện, vì Ta là Đấng Thánh.” Riêng bài Tin Mừng Tuần này tiếp nối bài tuần trước, Chúa Giêsu vẫn dựa trên luật cũ để nói đến sự toàn thiện của luật mới : Luật Yêu Thương. **“Hãy yêu thương kẻ thù”** theo thiên ý tôi, là lời mời gọi khẩn thiết nhất và khó thực hành nhất.

Khi Chúa Giêsu nói đến hai chữ ‘kẻ thù’, ắt hẳn Ngài không hàm ý đến những kẻ thù trên các chiến tuyến. Ngài muốn ám chỉ những ai đang sống kề bên chúng ta, trong gia đình, trong cộng đoàn, nơi làm việc...nhưng nghịch ý với chúng ta, dèm pha chúng ta, chống đối chúng ta ra mặt, chọc gậy vào bánh xe và bôi đen cuộc sống tốt đẹp của chúng ta.... ‘Kẻ thù’ đây cũng có thể là những ai mà chúng ta chỉ muốn tránh mặt, bằng mọi cách không muốn tiếp xúc, không muốn bỏ qua những lỗi lầm của họ trong quá khứ, không sẵn lòng tha thứ những gì họ cho dù vô tình hay đã cố ý gây ra cho chúng ta.

Hai chữ ‘kẻ thù’ có thể gợi lên trong chính tôi một thứ ‘căm thù’. Khi tôi khám phá ra rằng chính tôi cũng ghen ghét, cũng ích kỷ, cũng hận thù, cũng dèm pha và làm hại người khác, thì chính là lúc tôi tiếp xúc với cái xấu và nhận diện cái ác ngay trong tôi, từ đó tôi cần phải học khiêm nhường hơn. Kẻ thù đáng sợ lại không phải là những tha nhân ở ngoài tôi, mà là kẻ nội gián nằm ẩn ngay trong tôi. Chính vì thế, những ai mà tôi gọi là ‘kẻ thù’ không hẳn là những kẻ oán ghét tôi, nhưng là những ai mà tôi đang giữ lòng thù oán.

Ba giờ chiều ngày thứ ba tôi đang đi thuý lợi ở Phú Hữu, công an Thủ Đức vào tận nông trường để bắt tôi. Người công an khá trẻ tên Ph... đã tra chiếc còng hiệu Smith&Wesson của Mỹ vào hai tay tôi. Tôi với anh ta chưa hề quen biết mà sao anh ta lại căm thù tôi đến thế ? Hãng chế tạo chiếc còng là để tra vào cổ tay rồi xiết lại, nhưng vì hận thù tôi cách nào đó nên anh ta tra chiếc còng vào hai bàn tay tôi. Dĩ nhiên chiếc còng không vừa với bàn tay, anh ta lạnh lùng đè xuống sàn xe và ấn thật mạnh ! Hai tay tôi tê dại không biết đau đớn gì vì chiếc còng xiết rất mạnh lên xương tay dưới ngón trở làm rách thịt chảy máu. Đã 33 năm trôi qua, mỗi lần nhìn vết sẹo trên tay, tôi luôn tự hỏi mình đã tha thứ chưa hay vẫn còn căm thù ?

Có điều gì na ná ở câu ‘Lấy chí nhân mà thay cường bạo, đem đại nghĩa để thắng hung tàn’. **“Hãy yêu thương kẻ thù”** là lời mời gọi từ bỏ bạo lực. Tuy nhiên đây không phải là cách hành xử của người yếu nhược, nhút nhát, không dám đối đầu, mà là thái độ của những anh hùng hay thánh nhân luôn tin tưởng trọn vẹn vào sức mạnh của công lý, sự thật, và tình yêu. Chưa đầy 3 năm sau, người công an trẻ tên Ph...lại gặp tôi ở nhà tù Chí Hoà, lần này anh ta không còn khoác trên người bộ đồng phục công an nữa mà trở thành một ‘ma mới’ bị xô vào trong phòng tù mà tôi lại là ‘trật tự phòng’ với uy quyền và nhiều thủ hạ dưới tay. Theo nội quy của nhà tù, ‘ma mới’ phải bị chắt vắn bởi ‘trật tự phòng’ trước sự chứng kiến của mọi người trong buồng giam. “Anh bạn còn nhớ tui không ?” Không ngần mặt lên nhìn tôi anh ta lắc đầu. “Tui là thằng tù mà anh bạn cho mang còng cách đặc biệt ở Long Trường, Phú Hữu đó !” Tội nghiệp, anh ta vẫn lắc đầu. Không biết sức mạnh nào đã khiến tôi kê sát tai anh ta nói nhỏ : “Anh mới vào, chưa hỏi thăm tui đã biết tên anh. Những đau khổ anh gieo vẫn còn trên người tui đây. Anh Ph... oi, đừng sợ, tui này không hèn hạ trả thù anh đâu.” Tuy vậy, anh ta đã xin chuyển sang buồng khác ngay hôm sau, một phần có lẽ sợ tôi đổi ý, hay đúng hơn, sợ những tay giang hồ hình sự đang là thủ hạ của tôi biết lai lịch ác ôn của anh ta trước đây mà ra tay trước khi hỏi ý kiến của ‘trật tự phòng’ chẳng ? Tôi thấy anh ta thật đáng thương.

Là môn đệ của Chúa Kitô, mọi Kitô-hữu phải chọn con đường nhân đạo và thương yêu như Ngài đã chọn. Mỗi người chúng ta nhất định không để sự ghét ghen và lòng hận thù bóp chết con tim của mình. Lòng oán thù là một thứ nọc cực độc, xin đừng giữ thứ độc hại ấy trong lòng vì nó sẽ gây tác hại cho chính mình trước. Khi ta báo thù thì ta cảm thấy hả giận, nhưng ta lại quên rằng chính ta đã bị hạ xuống ngang hàng với kẻ mà ta trả thù. Lòng giận ghét cũng độc hại không kém sự oán thù, giữ nó trong lòng làm gì, vất bỏ đi, còn chần chờ gì nữa ? Trong suốt tuần này, xin hãy cố gắng trả lời câu hỏi sau đây : “Chúa Giêsu dạy ‘Yêu thương kẻ thù’, theo ý của ông bà anh chị em, Ngài có bao che cho những kẻ làm điều ác không ? Thái độ tha thứ, khiêm tốn, nhịn nhục có phải là thái độ của những người yếu nhược và hèn nhát không ?”

Linh mục Phạm Quang Hồng.